

proto zmateční stížnost, že úkolem W-ovým jako obecního sluhy nebylo poskytovat pomoc bernímu vykonavateli při výkonu exekuce a že při naznačeném skutkovém stavu nepožíval ochrany zákona, je tato výtka při kusosti skutkových zjištění tu již pro objektivní stránku skutkové podstaty dotyčného zločinu nezbytných s hlediska zmatečnosti § 281 čís. 9 a) tr. ř. odůvodněna.

Odůvodněnou jest zmateční stížnost i, pokud napadá odsouzení obžalované pro přestupek podle § 1 zák. o mař. ex. Rozsudek podřazuje tu pojmu »odstranění« ve smyslu § 1 zák. z 25. května 1883, čís. 78 ř. zák. skutečnost, že se obžalovaná zmocnila zabavené již hotovosti 1.000 Kč a nevydala ji na vyzvání exekutorovo. Leč tímto způsobem nebyla ještě movitá věc odňata z dosahu vymáhajícího věřitele, po případě berního vykonavatele, neboť dotyčný předmět, jenž po zabavení přešel znovu v ruce dlužnice při výkonu stále přítomné, byť i zdráhající se jej znovu vydati, nebyl její činností nijak zničen, ukryt nebo odstraněn, by exekuční výkon též na něm nemohl býti proveden. Nepoužil-li výkonný orgán práv daných mu předpisem § 350 zák. čís. 76/27 Sb. z. a n. (kapesní zájem, příbrání bezpečnostních orgánů za účelem zmaření odporu dlužníka), nemůže pouhé zdráhání se obžalované vrátiti zabavený předmět činiti ji zodpovědnou ve smyslu § 1 zák. o mař. ex. (srov. též rozh. víd. nejv. s. Nowakovy sbírky čís. 1182). Bylo proto zmateční stížnosti vyhověno a rozsudek v celém rozsahu zrušen jako zmatečný podle § 281 č. 9 a) tr. ř. Podle § 288 čís. 3 tr. ř. bylo pak na základě skutkových zjištění prvního soudu obžalovanou zprostiti z obžaloby z přestupku § 1 zák. č. 78/1883 ř. zák., v ostatním však věc vrátiti prvnímu soudu k novému jednání a rozhodnutí o obžalobě ze zločinu podle § 81 tr. zák. Na nalézacím soudě bude, by při novém projednávání a rozhodování o věci věnoval náležitou pozornost zejména také subjektivní stránce věci, tedy i vědomí obžalované o oněch okolnostech, jež by snad podle nových zjištění rozsudkových zakládaly ochranu H. W-a podle §§ 68 a 81 tr. zák.

Čís. 4665.

»Veřejnou« listinou ve smyslu trestního práva je listina vydaná buď veřejným úřadem v oboru jeho působnosti, aneb osobou požívající veřejné důvěry v oboru její činnosti.

Poštovní doručka je veřejnou listinou toliko v části pocházející od poštovního úřadu; v ostatním obsahu je listinou soukromou.

(Rozh. ze dne 18. března 1933, Zm IV 63/33.)

N e j v y š š í s o u d v trestní věci proti J. N., obžalovanému ze zločinu padělání veřejné listiny a úřední zpronevěry, na základě veřejného líčení o zmateční stížnosti vrchního prokurátora vynesl rozsudek, jímž zrušil z důvodu zmatečnosti podle čís. 1 b) § 385 tr. ř. z úřední moci rozsudky obou soudů nižších stolic co do kvalifikace trestného činu,

uvedeného pod čís. I rozsudku soudu první stolice, jako zločinu padělání veřejné listiny podle §§ 391, 393 tr. zák. a kvalifikoval tento trestný čin jako přečin padělání soukromé listiny podle § 401 a odst. 1 § 402 tr. zák. V důsledku změny kvalifikace byl obžalovanému vyměřen nový trest.

Z d ů v o d ů:

Při přezkoumání věci z úřední moci přesvědčil se nejvyšší soud, že rozsudky obou soudů nižších stolic jsou zmatečné co do kvalifikace trestného činu uvedeného pod čís. I. rozsudku první stolice a kvalifikovaného jako zločin padělání veřejné listiny podle § 391, 393 tr. zák. Totoho zločinu dopustil se obžalovaný podle zjištění nižších soudů tím, že dne 13. září 1929 ve V. jakožto poštovní zřízenec, jemuž bylo mezi jiným svěřeno doručování doporučených dopisů, učinil, anebo nechal učiniti u položky 149 listovní doručovací karty poštovního úřadu ve V. z 12. září 1929 tři knížky jako znamení adresátky I. P., připsav anebo nechav připsati v rubrice příjemce jméno P. A. hejet Š. M., aniž této adresátce dopis č. 6671, došlý jí z Ameriky, doručil a takto zfalšovanou listovní doručovací kartku vrátil poštovnímu úřadu jako doklad, že veškeré doporučené zásilky řádně doručil, ač to pravda nebyla.

Ve smyslu trestního zákona jest považovati za veřejnou listinu tu, kterou vystavil veřejný úřad v oboru působnosti anebo kterou vystavila osoba požívající veřejné důvěry v oboru své činnosti. Z tohoto pojmu plyne, že jen ta část listiny má se považovati za veřejnou, v níž úřad aneb osoba veřejné důvěry něco nařizuje, prohlašuje, zjišťuje nebo potvrzuje. Jsou-li však ve veřejné listině i takové části, které nepocházejí od veřejného úřadu aneb od osoby veřejné důvěry a u nichž úřad anebo tato osoba při vzniku této další části v oboru své působnosti neúčinkují, tato další část nespadá pod pojem veřejné listiny, nýbrž má se považovati za listinu soukromou. Poštovní doručenky jsou jen z části veřejnými listinami, totiž v té části, která pochází od poštovního úřadu. Kromě toho však je jejich částkou potvrzení strany, že poštovní zásilku obdržela. Toto potvrzení má podepsati strana sama a nikoliv úředník. V této části poštovní doručenky nejsou veřejnými listinami, poněvadž úřad ani nepodpisuje strany, ani nespoluúčinkuje při podepsání, neboť nepotvrzuje, že by podpis byl pravý. Když proto obžalovaný podepsal jméno strany na poštovní doručence a nepotvrdil nic jménem úřadu v oboru jeho působnosti, nelze jeho čin podřaditi ustanovení §§ 391, 393 tr. zák. jako zločin padělání veřejné listiny. Podpis obžalovaného v záhlaví listovní doručovací kartky u rubriky doručovatel neznamená nic jiného, než co tato rubrika sama praví, že totiž obžalovaný byl doručovatelem níže jmenovaných zásilek, neznamená však, že by obžalovaný potvrzoval pravost podpisů příjemců zásilek. Když tedy obžalovaný podepsal, aneb dal podepsati jméno strany na poštovní doručence a nepotvrdil nic jménem úřadu v oboru jeho působnosti, omezovala se jeho činnost jen na padělání podpisu strany a na předložení takto padělané doručenky poštovnímu úřadu na důkaz,

že doručovací povinnost splnil a že tím zaniklo právo strany žádati u poštovního úřadu o vydání zásilky, a měl býti proto jeho čin kvalifikován podle §§ 401 a 402 tr. zák. Poněvadž právo strany na vydání doporučeného dopisu podle příslušných předpisů nepřesahuje cenu 2.000 Kč, kvalifikuje se čin obžalovaného jako přečin padělání soukromé listiny podle § 401 a odst. 1 § 402 tr. zák. Pokud tedy nižší soudy čin uvedený v rozsudku prvního soudu pod čís. I kvalifikovaly jako zločin padělání veřejné listiny podle §§ 391, 393 tr. zák., jsou rozsudky zmatečné z důvodu zmatečnosti podle čís. 1 b) § 385 tr. ř., kteréhož zmatku jest dbáti z úřední moci, neboť je v neprospěch obžalovaného. Proto postupoval nejvyšší soud z úřední moci ve smyslu odstavce 1. § 33 por. nov., zrušil mylnou kvalifikaci činu a kvalifikoval jej správně jako přečin padělání soukromé listiny podle §§ 401 a odst. 1 § 402 tr. zák.

Čís. 4666.

Aby bolo možno padelanie verejnej listiny kvalifikovať podľa § 400 odst. II. tr. zák., vyžaduje sa, aby bezprávný úžitok vzišiel zo samého padelania verejnej listiny, nie teprv z iného činu, ktorý sa padelaním verejnej listiny len kryje, podporuje alebo uľahčuje.

(Rozh. z 18. marca 1933, Zm IV 110/33.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti L. H., obžalovanému zo zločinu padelania verejných listín, na základe verejného pojednávania o zmätočnej sťažnosti obžalovaného vyniesol rozsudok, ktorým zmätočnú sťažnosť odmietol, avšak z dôvodu zmätočnosti označeného v bode 1 b) § 385 tr. p. z úradnej moci zrušil rozsudok vrchného súdu čo do kvalifikácie činu obžalovaného a kvalifikoval tento čin za přečin padelania verejných listín podľa odst. I. § 400 tr. zák.

Z d ô v o d o v:

Pri preskúmaní veci najvyšší súd zbadal toto: Vrchný súd kvalifikoval ten čin obžalovaného, že úmyselne spolupôsobil k tomu, aby do ohľadacieho listu a do matriky zomrelých bola zapísaná o samovraždou zomrelom S. F. tá nepravdivá skutočnosť, že príčina smrti bola ochrnutie srdca, — podľa odst. II. § 400 tr. zák. za zločin padelania verejnej listiny, lebo obžalovaný vraj jednal v tom úmyslu, aby privodil výplatu životného poistného pre pozostalých po F. u poisťovne Union, k čomu však títo následkom samovraždy poisteného S. F. práva nemali. Najvyšší súd nesúhlasí s touto kvalifikáciou činu.

Trestný čin označený v odst. I. § 400 tr. zák. kvalifikuje sa podľa odst. II. citovaného § len vtedy, keď páchatel spáchal tento čin preto, aby tým sebe, alebo druhému bezprávný úžitok zaopatril. Tento bezprávný úžitok má tedy pochádzať zo samého padelania verejnej listiny, ale nie z iného činu, ktorý sa prípadne len kryje, podporuje alebo obľahčuje padelaním verejnej listiny. V tomto prípade bezprávný úžitok ob-